

& grāditer si auersus inde animus ut conuertat impel-
litr. Quid enim deo ipso maius est: Nunquid ideo di-
cīt aut qui docet unitatē trinitatis, debet nisi summissa
disputatione agere, vt res ad dīnoscendum difficultis
quantum datur possit intelligi: Nūquid hīc ornamēta
& nō documenta queruntur: Nūquid vt aliquid agat
est flectendus vel auditor. & nō ut discat potius instru-
endus? Porro cum laudatur deus siue de ipso, siue de
operibus suis, quāta facies pulchre ac splēdide dictio-
nis suboritur ei qui potest quantū potest laudare, quē
nemo conuenienter laudat, nemo q̄modocūq; laudat.
At si non colatur aut cum illo vel etiam pro illo colant
ídola siue demōnia, siue quęcumq; creatura quantum
hoc in malū sit, atq; ut ab hoc malo auertant̄ homines,
debet vtq; granditer dici.

EXEMPLA IN APOSTOLO DE PRAEDICTIS
GENERIBVS TRIBVS. Ca. XXXIII.

Vmissæ dictionis exemplum est apud ap'l'm
s Paulum.(vt planius aliquid cōmemorem) ubi
ait ad Galathas. Dicite mihi sub lege nolentes
esse. legem non legistis. Scriptum est enī quō Abrahā
duos filios habuit. vnum de ācilla. & vnum de libera.
sed qui de ancilla secundum carnem natus est. qui aut
de libera per re promissionem. que sunt per allegoriā
dicta. hęc enim sunt duo testamēta. & cetera. Item ubi
rationatur. et dicit. Fratres secundum hominē dico.
tamen hominis confirmatum est testamentum. nemo

irritum facit aut superordinat. Abrahē dicit̄ sunt pro-
missiones et semini eius, non dicit & seminibus quasi
in multis, sed tanquā in vno, & semini tuo qui est Chri-
stus. Hoc autem dico testamentum cōfirmatum a deo
post quadringtonos, & trīginta annos facta est lex, nō
infirmit ad euacuandas promissiones. Si enim ex lege
hereditas, iam non ex promissione. Abrahē autem per
repromissionem donauit deus. Et quia occurere pos-
terat audientis cogitationi, vt quid ergo lex data est,
si ex illa non est hereditas, ipse sibi hoc obiec̄it atq; ait.
velut interrogans. Quid ergo lex? Deinde respondit:
Transgressionis gratia posita est. donec veniret semē,
cui promissum est, disposita per angelos in manu me-
diatoris. & cetera. Pertinet ergo ad docendi curā non
solum aperire clausa, & nodos soluere questionū, sed
etiam dum hoc agitur aliis questionibus que fortassis
incident, ne id quod dicimus improbetur per illas
aut refellatur occurere, si tamen ipsa eorū solutio pa-
riter occurrerit, ne moueamus quod auferre non pos-
sumus. Fit autem vt cum incidentes questioni alię que-
stiones & alię rursus incidentibus incidentes pertra-
ctantur atque soluuntur, in eam longitudinem ratio-
cationis extendatur intentio, vt nisi memoria pluri-
mum valeat atque vigeat, ad caput vnde agebatur.
disputator redire non possit. Valde autem bonum est,
vt quidquid contradic̄i potest, si occurrerit refutetur.
ne ibi occurrat vbi non est qui respondeat, aut presenti
quidem sed tacenti occurrat, & minus sanatus absces-
dat. In illis autem apostolicis verbis dictio est tempe-
rata, seniorem ne increpaueris, sed obsecra ut patrem

(iuniores ut fratres, anus ut matres,

t ij

mus ut commentari implo-
is est. Nunquid deo
itis, deberim firmata
dīmōkendūm officiū
Nāquid hic omnia
Nāquid vī aliquā agi
vī discar pōntū infra
eus sive de ipso, sive de
ire ac hōlēdā dīctū
ūpōrt laudare, quē
o qmōdōcū laudat,
etiam pro illo colanī
vī creatura quantum
lo auerant homines.

D. DE PREDICTIS
Ca. XXXIII.

plūm est apud ap̄lin
vīd̄ cōmemorē, ubi
mīhi sub legēnolētes
om̄ el enī quōd abrahā
lla. & vnum de libera
enē natūs est, qui aut
que fūt p̄ allegorī
dēta. N̄ cetera, heim uol
indūm hominem dico,
st cōfamentū, nemo

adulescentulas ut sorores. & in illis. Obsecro autem vos
fratres per misericordiam dei. ut exhibeatis corpora
vestra hostiam vivam. sanctam. deo placentem. & totus
fere ipsius exhortationis locus temperatum habet lo-
cationis genus. vbi illa pulchriora sunt. vbi propria
propriis tanquam debita reddita decenter excurrunt.
sicuti est. Habentes dona diversa secundum gratiam
que data est nobis. siue prophetiam secundum regulam
fidei. siue ministerium in ministrando. siue qui docet
in doctrina. siue qui exhortatur in exhortatione. qui
tribuit in simplicitate. qui preest in sollicitudine. qui mis-
seret in hilaritate. & cetera. Et aliquanto post. Reddite
inquit omnibus debita. cui tributum tributum. cui vecti-
gal vectigal. cui timorem timore. cui honorum honorum.
Quem membratim fusa clauduntur etiam ipso circuitu.
quem duo membra contexunt. nemini quidquam debeant-
tis. nisi ut inuicem diligatis. Grandi autem dicendi ges-
nus hoc maxime distat ab isto genere temperato. quod
non tantum verborum ornatibus ceptum est. quia vi-
lentum est animi affectibus. Nam capit etiam illa orna-
menta pene omnia. sed ea si non habuerit. non requirit.
Fertur enim impetus suo. & elocationis pulchritudinem
si occurrerit. ui rerum rapit. non cura decoris assumit.
Satis est enim ei propter quod agitur. ut verba congrua
entia non oris elegantur industria. sed pectoris sequuntur
ardorem. Nam si aurato gemmatoque ferro vir fortis ar-
metur. intetissimus pugne. agit quidem illis armis quod
agit. non quia preciosa. sed quia arma sunt. Ait apostolus.
ut pro euangelico ministerio patienter mala huius tem-
poris cum solatio donorum dei omnia toleremus. Magna
res est. & grandi agitur. nec desunt ornameta dicendi.
Ecce nunc inquit tempus acceptabile. ecce nunc dies
salutis. nullam in quoquam dantes offensionem. ut non
reprehendatur ministerium nostrum. sed in omnibus

commandantes nobis ipsos in
pacientia in tribulacionibus. in
quae peries qui longum di-
petecutiones humanae medi-cha-
madorio dei. Amatus et gratia
quo diligenterbus deum omnia
his peries secundum propriam vo-
los ante prefici. & praelibet
in agens filio. multiple primi
tribus. & reliqua in eodem
OMNIS DEBET
TRI GENERA PERMISSA
Norit enim quid gen-
i vel adhibetur certis. &
quando prolera est in v-
net adhuc. cum vero futur-
esam illogius erat decisio
ergo generalem aut penile
principia. & in potestate est elo-
minilla etiam que possent
dum granditer. ex illorum
dignitatem tanquam vmbra
in oscula que genere alio
finita luce. ac minime opus est
genus proprio indicat. ac per h-
ab. & ab aliis tamen generibus q-
fieri est. & industria aliquid uel
domino cultu. nec liber
quatenus effuso requiriatur. In
omni genere adhibendum & i-
deas. & grandis ergo genere i-
deas. & summi filio similitud. Si
adhibendum est incurrat. v-
eraplaudeo non ornancor

commendantes nosmetipsos ut dei ministros in multa
patietia. in tribulationibus. in necessitatibus. & cetera
que persequi longum est. Itemq; ad Romanos ait. vt
persecutiones huius mundi charitate uincant spe certa
in adiutorio dei. Ait autem et graditer et ornate. Scimus
quod diligentibus deum omnia cooperantur in bonum
his qui secundum propositum vocati sunt sancti. quoniam
quos ante prescivit & predestinavit conformes fieri
imaginis filii sui. vt sit ipse primogenitus in multis fra-
tribus. & reliqua que in eodem capitulo sequuntur.

QVOMODO DEBEANT INTER SE HAEC
TRIA GENERA PERMISCERI. Ca. XXXV.

Nterest enim quod genus cui generi interponatur
i vel adhibetur certis & necessariis locis. Nam
quando prolixa est in uno genere. minus detin-
net auditorem. cum vero sit in aliud ab alio transitus.
etiam si longius erat decetius procedit oratio. In gradu
ergo generes exempli aut pene semper temperata decet esse
principia. & in potestate est eloquentis ut dicat nonnulla.
nonnulla etiam que possent granditer dici. vt ea que
dicuntur granditer. ex illorum fiant comparatione gradi-
tiora. & eorum tanquam umbris luminosiora reddantur.
In quocumque autem genere aliqua questionum vincula
soluenda sunt. acumine opus est quod sibi summum
genus propriè vendicat. ac per hoc eo genere intenditur
est. & aliis duobus generibus quando eis ista incidentur.
sicut est laudandum aliquid uel vituperandum. vbi nec
damnatio cuiusquam. nec liberatio nec ad actionem
quamlibet assensio requiritur. In quocumque alio genere
occurrit. genus adhibendum & interponendum est tem-
peratum. In grandi ergo genere inueniunt locos suos
duo cetera. & summissio similis. Sicut dixi. quod cuius
nodus soluendus est incurrat. vel quando nulla que
ornari possent. ideo non ornantur. vt quibusdam quorum

t iii